

Margrethe Vestager (RV):

I Det Radikale Venstre er vi ikke meget for, at løn udbetales i naturalier, og slet ikke hvis disse naturalier skal være skattefrie. Forslaget, vi behandler her, indeholder endnu en udbetaling af et gode i naturalier, og vi synes, den tendens er ved at brede sig.

Vi synes, det er meget interessant, at Det Konservative Folkeparti synes, at det er læger, der skal bestemme, om folk skal have skattefrihed eller ej. Vi troede, det var et folketingsanliggende, om man skal beskattes eller ikke skal beskattes, men jeg kan forstå, at kriteriet nærmest er, at en lægelig vurdering skal vise, at det er sundt og nyttigt for den enkelte at få dette eller hint gode. Vi synes, det giver konceptet smagsdommeri en helt ny dimension, at man på den måde stille og roligt bevæger sig ind i, at stadig flere ting kan gives af arbejdsgiveren og kan være skattefri i takt med, at man finder, det er hensigtsmæssigt, og vurderer, at det er godt.

Angående det andet element i forslaget synes vi egentlig, at det er et meget sødt forslag. Vi kan se de unge mennesker for os, og vi kan se dem skelne meget tydeligt mellem den afgift, de skal betale og ikke får tilbage, og den forhøjede pant, de kan få tilbage, og det synes jeg er meget interessant. Man ser de unge mennesker stå pænt med deres poser – de har sikker også et af de små genbrugsnet, man kan få i Irma og andre forretninger – og de lægger flaskerne pænt ned i poserne, så de kan komme ned og aflevere dem. Vores mistanke er, at det vil se ud for de unge, som om flasken koster det, den nu engang koster, uanset om de får panten tilbage eller ej, og skal man tro nogle af de tilløb til beskrivelse af unges drikkeri, som er afgivet fra talerstolen i dag, må man formode, at det ikke er aflevering af flasker for at få panten tilbage, der står allerøverst på listen over de ting, der skal gøres.

Kl. 20.00

En tredje ting, som vi finder interessant og tankevækkende ved forslaget, er den måde, provenuet af alkoholsodavand skal bruges på. Der står i fremsættelsestalen, tror jeg det er, at skatteministeren foreslås bemyndiget til at lade til-lægsafgiften på alkoholsodavand træde i kraft, så snart finanslovaftalens parter har fundet konkrete sundhedsfremmende produkter, som skal tilgodeses.

Indtil nu er diskussionen gået på, at afgiften skulle pålægges for at mindske forbruget af alkoholsodavand, og jeg har endda forstået, at det faktisk ikke kunne gå hurtigt nok, så folk kom i

gang med at drikke øl i stedet for. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor den bemyndigelse er nødvendig. Hvorfor ikke straks komme i gang med sundhedsfremmende tiltag?

Jeg havde den samme forvirring, da jeg læste fremsættelsestalen. Her står der heller ikke noget om grænsehandel, og derfor har jeg selvfølgelig svævet i den vildfarelse, at forslaget faktisk havde noget med sundhed at gøre. Derfor undrer det mig også, at partierne, der har lavet aftalen, vil vente med at sætte denne sundhedsfremmende foranstaltning i kraft, til der er nogle konkrete, sundhedsfremmende projekter, som skal tilgodeses.

Vi vil naturligvis gerne vide, efter hvilke kriterier konkrete, sundhedsfremmende projekter skal tilgodeses. Er der en særlig geografisk dimension, er der en særlig aldersmæssig dimension, eller hvad skal være afgørende og udløsende for, at et konkret, sundhedsfremmende projekt kan nyde godt af provenuet og dermed være med til at sætte afgiften i kraft? Vi håber og regner selvfølgelig med, at det er indlysende, at det bliver belyst under udvalgsbehandlingen, så vi ved, hvad bemyndigelsen reelt skal bruges til.

Vi synes, det er en god idé at bruge afgifter i adfærdsregulerendeøjemed, herom skal der ingen tvivl være. Vi tror også, at man kan bruge afgifter i forbindelse med sundhedsfremme, men vi synes dog, at forslaget her på mange måder er besynderligt skruet sammen. Om end jeg ikke ejer evnen til at gøre det så humoristisk og så ironisk som Socialdemokratiets ordfører, kan vi tilslutte os hans overvejelser, og sådan som tingene ligger i øjeblikket, har vi tænkt os at stemme imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg har et spørgsmål og en kommentar til det første, fru Margrethe Vestager var inde på.

Angående rygeafvænnning må det altså bero på lidt af en misforståelse at tro, at det har noget med lønninggang at gøre. Det er selvfølgelig muligt, at man kan lave sådan en aftale, men jeg tror bare ikke, det vil ske i virkeligheden, for jeg tror ikke, der er mange medarbejdere, der er interessererede i at gå ned i løn for at komme på rygeafvænningskursus eller få et rygeafvænnings-tilbud, så det har sådan set intet med løn at gøre.

Det, forslaget handler om, er jo: Hvis arbejdsgiveren tager et socialt medansvar og gerne vil betale for et sådant tilbud, skal modtageren så beskattes eller ej? Jeg tror sådan set ikke, det